

VERSLAG VAN DE MAANDVERGADERING

te Maastricht op 2 maart 1972

Na opening van de vergadering door de voorzitter waarbij hij alle aanwezigen welkom heet, blijft hij nog even in het ongewisse over de reden van de bloemversiering die de bibliotheek een feestelijk aanzien geeft.

Dr. P. van Nieuwenhoven zorgt voor opheldering als hij zich als vice-voorzitter in een geestige toespraak tot de voorzitter richt waaruit blijkt dat de bloemenhulde de voorzitter zelf betreft en wel om het feit dat hem recentelijk een hoge Belgische Koninklijke onderscheiding is te beurt gevallen, te weten die van Commandeur in de Kroonorde van België.

Vervolgens spreekt de heer M. Debats, wethouder van onderwijs en culturele zaken de voorzitter toe, daarbij de Burgemeester verontschuldigend die tot diens spijt wegens uitstedigheid verhinderd is aanwezig te zijn. Hij zegt o.a. met trots vervuld te zijn dat een Nederlander in een vreemd land voor zijn verdiensten onderscheiden wordt. Namens het Gemeentebestuur biedt hij het fraaie boekwerk „Land zonder Grens” aan.

Dr. Montagne schetst daarna Prof. van Boven als bijzondere figuur door in hem een nazaat van de stichter van het museum te zien. Hij feliciteert hem tevens als medewerker van het museum en als voorzitter van de Commissie van Toezicht van deze instelling.

Drs. Smets biedt als vice-voorzitter van het Limburgs Geschied- en Oudheidkundig Genootschap zijn gelukwensen aan en trekt vergelijkingen tussen de werkzaamheden van dit Genootschap en die van het Natuurhistorisch Genootschap.

Een telegram met gelukwensen van het Limburgs Landschap wordt voorgelezen evenals een schrijven van de Commissaris van de Koningin in Limburg die wegens eerder aangegane verplichtingen tot zijn spijt niet in persoon aanwezig kan zijn.

Zich in zijn dankwoord tot alle sprekers afzonder-

lijk richtend, zegt de voorzitter – bescheiden als hij is – dat men de onderscheiding nuchter moet bekijken. Wel toont hij zich zeer dankbaar voor de grote ledenopkomst op deze avond. Hij dankt allen oprecht hiervoor.

Na de pauze, tijdens welke het gebruikelijke kopje koffie door geestrijk vocht is vervangen vanwege de feestelijke gebeurtenis, vertoont de heer Jos. Daniels een film met beelden van oud en nieuw Maastricht gevolgd door een film met zeer fraaie opnamen van bomen in herfsttooi uit het oude stadspark. Beide films vonden veel bijval van de aanwezigen.

Alvorens de aanwezigen met hun wederwaardigheden aan het woord te laten, deelt de voorzitter nog mede aangenaam verrast te zijn door het verblijdend hoge aantal positieve reacties op het aan de leden gedane verzoek iets extra's te doen bij het overmaken van de jaarlijkse contributie. Hij dankt de leden hartelijk voor deze loyale geste waaruit blijkt hoe groot de waardering voor het Genootschapswerk is. De heer Gregoire toont delen uit het herbarium van de heer Essers. Hij prijst de grote accuratesse waarmee de planten – vaak ter plaatse – gedroogd zijn en wijst daarnaast op de uitgebreide aantekeningen betreffende vindplaats, bodemgesteldheid, datum, gezelschap van de begeleidende vegetaties, insektenbezoek e.d. De fragmenten van zeldzame planten die de jeugdige verzamelaar al heeft weten vast te leggen, houdt een belofte in voor de toekomst.

Met betrekking tot de werkzaamheden, welke op instigatie van het Genootschap gedaan worden, zijn de heren dr. Dijkstra en Leysen bezig met plantensociologische opnamen van houtwallen in Limburg. Dr. Diemont acht dit onderzoek van grote waarde door het steeds snellere verdwijnen van de plantengroei op deze wallen en van de wallen zelf. Men kent houtwallen van meer dan 100 jaren oud. Daarin treft men o.a. hultst, wilde mispel en zeldzame rozensoorten aan. Jonge hagen zijn minder interessant, maar worden dit wel op de lange duur. Daar zorgt namelijk de natuur zelf voor; voornamelijk de vogels zorgen voor verspreiding van zaden, al speelt hierbij natuurlijk ook de wind een belangrijke rol. Het

Rijksinstituut voor Natuurbeheer heeft een potentiële vegetatiekaart van Nederland in bewerking en daarbij zal ongetwijfeld aandacht geschonken worden aan de begroeiing van houtwallen. De heer Otten vraagt wat in vroegere tijden de bedoeling is geweest van het aanleggen van houtwallen. Aangenomen wordt dat het resten zijn van de agrarische cultuur stammend uit het Neolithicum. Ook dienden zij voor afbakening van eigendommen, als wel voor heiningen voor vee. Als zodanig kennen we ook stenen wallen. Daar worden dan wel militaire waarden aan toegekend.

De heer Smeets, rijksarchivaris alhier, voegt er nog aan toe dat in vroeger tijden de dorpsgemeenschap verdeeld was in privé eigendom en gemeenschappelijk eigendom, tesamen door houtwallen tot een besloten gehucht afgebakend; enkele „valders” gaven toegang tot de daarbuiten gelegen velden.

Als afscheiding treft men ook nog wel eens wallen aan van opgestapelde zoden.

De heer Otten merkt op dat in de omgeving van Aken nog grote houtwallen voorkomen die volgens zeggen nog uit de Romeinse tijd stammen.

Mevrouw Minis toont een onderkaak van 'n hertachtig dier, afkomstig uit Reuver; de typische donkerbruine kleur doet de veronderstelling rijzen dat dit stuk mogelijk uit het praetiglien afkomstig zou kunnen zijn; nochtans zijn uit de bekende klei van Reuver haast uitsluitend plantaardige overblijfselen bekend, hetgeen een nadere determinatie van het stuk en een juiste lokalisering van de vindplaats wel rechtvaardigt. De heren drs. Meyer en Felder zullen zich hiermee belasten.

De heer Essers toont een boomstronk met bosmierengangen afkomstig uit een mierennest. Duidelijk zichtbaar zijn ook de cocons van het zakkevertje (*Clytra quadripunctata*) welk kevertje in symbiose leeft met de bosmier.

OVER MILIEU GESPROKEN

VERPAKKINGEN EN AFVALSTOFFEN *)

De produkten die u koopt worden steeds meer verpakt in materiaal, dat meteen na gebruik weggegooid wordt: „gratis” glas, plastik flessen en dozen, plastik margarinekuipjes, plastik zakken, geplastificeerd karton voor melk en ... wijn. Verder zijn er nog de zogenaamde „wegwerp”-artikelen, zoals plastik bekertjes, borden, bestek en andere disposables.

Het weggooien van dit materiaal is niet alleen een verspilling, maar het is ook een aanslag op het milieu, want noch glas, noch plastik wordt in de natuur verteerd. Ook de verbrandingsoven is geen afdoende oplossing: glas verbrandt niet en bij veel soorten plastik komen schadelijke gassen vrij, terwijl de resten onverteerbaar zijn.

Bestrijdt vervuiling en verspilling door artikelen te kopen met zo weinig mogelijk verpakkingsmateriaal. Bovendien betaalt u wel degelijk voor al die „gratis” verpakkingen en voorbereidingen. Hier volgen enkele cijfertjes. U betaalt:

f 3,71 per liter vruchtenyoghurt teveel, indien gekocht in 7 eenspersoonsbakjes i.p.v. in statie-fles.

f 0,31 per liter extra voor snijbonen in statiegeldloos glas (vergeleken met blik).

f 0,28 gemiddeld per ons extra voor voorgepakte vleeswaren en gesneden kaas.

f 0,22 gemiddeld extra voor voorverpakt en gesneden brood.

f 0,03 extra voor een blikje bier, vergeleken met een flesje, waar bovendien anderhalf maal zoveel inzit.

f 0,01 per halve liter extra voor melk in kartons (vergeleken met flessen).

f 0,25 per plastik vuilniszak om al dat nodeloze afval nog eens in te pakken!!

Tenslotte produceren wij per persoon, per jaar 360 kg. vast afval en 118 kg. papier, waarvan slechts 46 kg. terecht komt bij de oudpapier handelaar.

*) Werkgroep Smeerpip van de Vrije Universiteit, Amsterdam.